

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Animi candor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

ANIMI CANDOR. CAP. IV.

Sed fuerint hæc improborum exempla: cum ego bene literatos viros eo benigniores candidioresque semper expertus sim, quo magis & ingenio & eruditione polerent. Pontanum ajunt, omnium ingenia fovisse, de nullo unquam etiam cum familiarissimis obloqui solitum. M. Antonium Sabellicum, quem ego per quinquennium audiui, tanto candore præditum agnovi, ut quia nulli unquam detraheret, neminem carperet, neque manifestos quidem hostes incesferet, quos professionis initio, molestissimos invidia homini comparaverat, & quod omnes alba, quod ajunt, linea notaret, non emuncti fatis iudicii plerumque retulerit notam.

*In epistola
Didonis
Æneæ, &
Virgil. 3.
Georg.
Pascenstem
niveos Cy-
gnos, ait.
Vir Egl. 7.
Lib. de nat.
animal.*

Talem fuisse Romæ Pomponium Lætum ajunt, qui licet à mulis injuria lacesteretur, numquam tamen ipse maledicendo calumnias propulsare curaverit. Talis apud nos Nicolaus Leonicus, talis tu, talis Jacobus Sadoletus, cujus nomen ætate nostra in Modestiæ appellationem abiit. Sunt itaque Cygni, qui vere literati sunt, qui benigni, qui nulla syncerum animum macula labefactantur. Nimirum enim candoris est indicium Cygnus, quem omnes insignem memorant albedinis epitheto, ne λευκότητις albitudinem, ut Plautus, dicam. Ita apud Ovidium:

Ad vada Mæandri concinit albus Olor.

Et, *candidior Cygnis*, apud Virgilium. Theocritus ea de causa *Θήλων κύνων* dixit, quod femineus color plurimum à candore commendari soleat. Albos autem esse à nativitate Cygnos, ait Hellanicus.

GLORIÆ CALCAR. CAP. V.

Idem vero Poëta hoc commune cum Cygnis habent, quod gloriæ studio trahuntur, favorisque & laudationis omnino sunt avidi sculi,

Nec petitur sacris nisi tantum fama Poëtis.

Cygni quoque tunc suavius canunt, cum Favonius eos ad cantum visus fuerit invitare: *Ζεφύρου γδ ζήσων* *ωρεός την ώδην έλαφρώ και ένοδίω*, ait Philostratus Paëthonte. Sed longè venustius & plenius id recenset, ubi palustria & aquatica loca verbis pingere conatur. Ælianus quoque non canere eos ait, nisi flante Zephyro.

MUSICA. CAP. VI.

Quod quidem ideo repetendum duxi, quia si quis Musicam ipsam aptissime describere voluerit, non aliam libentius speciem imitabitur, quam quæ in hunc modum ab eo authore oculis subijcitur. Ex Oloribus vero qui vocaliores sunt, in ripæ margine, circulo quodam facto, fidunt, ubi tum nescio quid certandi studio videntur emodulari. Cantilenæ vero signum videas puerulum alatum qui ventus Zephyrus est, is enim cantum Oloribus inspirat, & elargitur. Pingitur vero is delicatus, mollis, cujusmodi est aura ejus, quam libenter adeo captamus. Olorum vero plumæ identidem afflatu eo surriguntur, quippe quæ repercussu venti commoventur.

*Zephyri p.
lura.*

APOLLO FIDICEN. CAP. VII.

Apud Card. Hippolytum Medicen, alumnium meum, signum ex marmore pulcherrimè ductum habemus, quod nimirum Apollo Fidicen est: laevam enim manum admovet ad lyre jugum, ex Cygni